

## اعتصاب اعتصاب... " دیروز سکوت .. امروز فریاد .. فردا ..؟

نپندارند. در قطعنامه پایانی، فرهنگیان خواستار تأمین امنیت شغلی و مصونیت قضائی در محیط کار و توقف پیگیری و مختومه اعلام نمودن پرونده های فعالان تشکل های صنفی در هیئت های بدوی تخلفات اداری و تسریع و تصویب لایحه مدیریت خدمات کشوری، کارآمد کردن بیمه ها و رفع توقیف نشریه قلم معلم شدند. در رشت نیز صدها تن از معلمان در برابر اداره آموزش و پرورش یک گردهم آیی اعتراضی تشکیل دادند. همچنین در شهرهای شیراز، خمین، کرمانشاه، فسا، بابل، تبریز، ارومیه، تربت حیدریه، رشتخوار، میاندوباب، ابهر، سمنان،

کامیاران و .... نیز اعتصاب معلمان انجام گرفت .  
در « قطعنامه پایانی مراسم ۱۳ اردیبهشت ۸۳ » بر رفع تبعیض بین متوسط دریافتی معلمان با سایر کارمندان دولت در ارگانها، نهادها و سازمانها و ادارات وزارتخانهها، تعیین جایگاه مناسب برای فرهنگیان در برنامه چهارم توسعه و نهادینه کردن حضور و نقش معلمان در نهادهای تصمیمگیر از جمله شورای عالی آموزش و پرورش تاکید شده است. معلمان زن ( طبق آمار سال ۸۱ تعداد ۴۷۰ هزار زن در آموزش و پرورش خدمت می کنند ) نیز علاوه بر خواست عمومی شان با همکاران مرد خود خواهان ، ایجاد شیر خوارگاه و مهد کودک در واحدهای آموزشی یا نزدیک به آن و دادن فرصتی برای مراجعه به شیر خوارگاه و مهد کودک ، برای رسیدگی به کودکانشان ، تاسیس آموزشگاه های مخصوص فرزندان فرهنگیان ، ایجاد تسهیلات برای ادامه تحصیل آنها هستند. در بخش هایی از این قطعنامه آمده است که : ... ما که به دنبال امکان داشتن زندگی بهتر در چارچوب ایرانی آزاد بودیم و ترمیم اساسی حقوق معلمان را جستجو می کردیم؛ با ابزار کردن عقلانیت، در گام اول تبعیضات موجود را هدف گرفته و رفع آن را دنبال کردیم؛ ولی چه سود از این کمترین هم طفره رفته و می روند و آدرس ناکجا آباد می دهند .

سازمان معلمان در پنج سال گذشته به عنوان ناظر و بازیگری فعال و مسئول با تحلیل شرایط و اعلام مواضع آنچه را می اندیشیده در برابر قضاوت همگان قرار داده است، اینک نیز با نگاهی به گذشته نظرات خویش را مطرح می نماید.... قرار بود مسئله آموزش

چون کرج، اسلامشهر و ورامین ، تعداد زیادی از معلمان در مقابل ادارات آموزش و پرورش دست به اعتصاب، تحصن و تجمع زدند. اعتراض معلمان در شهرهای دیگر گسترده تر بود. از جمله در یزد معلمان در مقابل ادارات آموزش و پرورش کل این استان جمع شده و در حالی که فریاد می زدند «معلم می میرد ذلت نمی پذیرد» در محوطه آموزش و پرورش دست به راهپیمایی زده و خواستار ادامه اعتصاب ها بوده و اعلام داشتند که بیانیه تهران را مبنی بر پایان دادن به اعتصاب قبول ندارند و فریاد می زدند "اعتصاب اعتصاب... " دیروز سکوت .. امروز فریاد .. فردا ..؟! " اداره اطلاعات یزد با فشار به معلمان عده ای را به حراست سازمان فرا خوانده و آنها را تهدید نموده بودند که به معلمان بگوئید که اعتصاب را امنیتی نکنند و به مدیران دستور داده شده است تا اسامی معلمانی را که می خواهند به اعتصاب ادامه بدهند ارسال کنند. تعدادی نیز از معلمین در شهرهای مختلف بازداشت و مورد تهدید قرار گرفتند .

حدود ۱۰۰۰ نفر از فرهنگیان اصفهان نیز در مقابل اداره آموزش و پرورش تجمع کرده و شعار می دادند «تا اقدام اساسی نه کلاسی نه درسی». تجمع معلمان در شهر اصفهان به تعطیلی قریب به ۱۸۰ و بیش از ۲۰۰ مدرسه در شهرستان های این استان منجر شد. در شهرهای دیگر استان اصفهان ، از جمله نجف آباد، برخوار، خمینی شهر، شاهین شهر، فلاورجان، زرین شهر و خوانسار نیز تجمعاتی با حضور ده ها نفر برگزار شد. در کاشان حدود ۳۰۰ تن از فرهنگیان ضمن حضور در تجمعی شعراهایی نظیر «علم بهتر است یا ثروت، البته ثروت ثروت» و «وزیر بی کفایت، استعفا استعفا» سر دادند. معلمان استان اردبیل نیز مقابل ساختمان آموزش و پرورش تحصن کرده و خواستار تحقق مطالبات خود شدند. واعلام داشتند که اگر مسئولان به وعده های خود تا مرداد ماه عمل نکنند، بیانیه " یزد" به قوت خود باقی خواهد بود. معلمان خراسان نیز در مقابل ادارات آموزش و پرورش خراسان اجتماع و خواستار رفع تبعیض آنان با سایر ادارات، سازمان ها، ارگان ها و نهادها شدند. آنها خواستار به رسمیت شناختن کانون صنفی فرهنگیان بوده و به مسئولان و مدیران اجرایی هشدار دادند که نباید خود را فراتر از قانون

تحصن ها و اعتراضات معلمان که از سال ۱۳۸۲ آغاز شده در سال جاری شکل گسترده تری به خود گرفته است. دامنه این حرکت های اعتراضی روز بروز گسترش یافته و مسئولان چاره ای جز جواب دادن به خواسته های برحق یک میلیون و سیصد هزار فرهنگی زن و مرد را ندارند. با وجود آن که آخرین تحصن معلمان در سال ۸۲ که به مدت یک هفته در آخرین روزهای سال گذشته به تعطیلی کلاس های درسی در سراسر کشور منجر شد، هم در زمان برگزاری و هم تاکنون با تهدیدها و مخالفت های مقامات دولتی و امنیتی رژیم مواجه شده و موج احضارها و بازجویی ها از نمایندگان تشکل های صنفی و فعالان فرهنگی نیز همچنان ادامه دارد اما تا زمانی که مسئولان وزارت آموزش و پرورش از ارائه پاسخ های صریح به خواست فرهنگیان کشورامتناع ورزند این تهدیدات نه تنها چاره ساز نخواهند بود بلکه اعتراضات برای مطالبه و یادآوری خواسته های فراموش شده همچنان ادامه خواهد یافت .

در ماه های فروردین و اردیبهشت سال ۱۳۸۳ نیز اعتراضات معلمان کشور به اشکال مختلف تداوم یافت. روز ۱۲ اردیبهشت ماه ، روز معلم ، جلوه ای از مبارزات متحدانه معلمان را به نمایش نهاد که در مقایسه با سال های گذشته نمونه وار بود. افزایش حداقل حقوق ها و تصویب طرح ارتقای شغلی معلمان محور خواسته هایی بود که همچنان در محاق سیاست های ضد مردمی رژیم باقی مانده است. به دعوت کانون های مختلف معلمین و در تداوم مبارزات تائکونونی فرهنگیان ، اجتماعات مختلفی در شهرهای بزرگ و کوچک کشور تشکیل گردید که در آن فرهنگیان خواسته های مشترکشان را بیان کردند . برای مثال طبق بیانیه ای که کانون های صنفی معلمان صادر کرده بود، خواسته شده بود که برای اعتراض به عدم پاسخگویی مسئولین رژیم به مطالبات معلمان، روز سیزده اردیبهشت در جلوی ادارات آموزش و پرورش مناطق بیست گانه تهران تجمع بکنند که در بعضی از مناطق این تجمع شکل گرفت، منجمه در منطقه چهار، تقریباً حدود هزار و ۲۰۰ معلم نفر از معلمان گردهم آمده و بر پیگیری «مطالبات و خواسته های خود» باردیگر پای فشردند. علاوه بر مناطق تهران، در شهرهای حومه تهران

پیشنهادی ارتقای شغلی فرهنگیان با تأیید نمایندگان تشکل‌ها، حذف موارد تبعیض آمیز در لایحه، نهادینه شدن نقش معلم در نهادهای تصمیم‌گیر،

اصلاح حقوق همکاران بازنشسته و... می‌باشند .  
در مرداد ماه سال جاری، نمایندگان تشکل‌های صنفی فرهنگیان سراسر کشور در نشست سراسری تشکل‌های صنفی در گیلان تصمیم خواهند گرفت که در قبال وعده‌های محقق نشده وزارت آموزش و پرورش و سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی چه سیاستی را اتخاذ کنند و تحصن نمایندگان تشکل‌های صنفی فرهنگیان سراسر کشور با چنین تصمیمی به کار خود پایان داد .

در شرایطی که مبارزه معلمان، کارگران، زنان و دیگر اقشار جامعه برای تحقق خواسته‌های برحق شان ابعاد گسترده تری پیدا نموده است، تغییر نظم موجود باید در دستور کار یک جنبش توده‌ای متحد قرار گیرد تا در کنار و برای هم آخرین رمق‌های رژیم اسلامی را گرفته و پیام آوران نظمی نو در جامعه باشند. به یاد بسپاریم که انقلاب کار آگاهانه توده‌های متشکل است، در راه تحقق آن دست‌انمان را به هم بفشاریم. پیروزی از آن توده‌هاست.

### پیام همدردی

رفقای گرامی و ارجمند، جمیله رحیمی و عمر ایلیخانی زاده  
خبر تکانه‌دهنده درگذشت دختر عزیز و دل‌بندتان، در تصادفی دلخراش، ما را در تاسفی عمیق فرو برد. با ابراز صمیمانه ترین همدردیها، ما در این لحظات سخت و جانگداز خود را در کنار شما احساس می‌کنیم و شریک غم اندوهتان می‌دانیم.

با آرزوی بردباری برای شما، خاطره «شب بو» نازنین را که در سن ۲۱ سالگی، زود هنگام با دنیایی از امید و آرزو سر در نقاب خاک کشید گرامی می‌داریم.

با احترام فراوان

از طرف روابط عمومی سازمان اتحاد

فدائیان خلق ایران

محمد اعظمی

۲۱ خرداد ۱۳۸۳ / ۱۰ ژوئن ۲۰۰۴

بندی و ارتقای شغلی معلمان آنقدر تغییر کرده که برخلاف ادعاهای مسئولان وزارتخانه، هیچ یک از معلمان واجد شرایط حتی به رتبه ارشد هم دست نخواهند یافت. به عنوان نمونه یکی از امتیازات به ارائه گواهی آموزش ضمن خدمت مربوط می‌شود. اولاً معلمی که در دو سه نوبت مشغول و مجبور به کار دوم و سوم است، فرصت شرکت در این کلاس‌ها را پیدا نمی‌کند. ثانیاً کسب امتیاز ویژه آموزش ضمن خدمت، منوط به گواهی صادره مربوط به بعد از سال ۷۹ بوده و گواهی‌های صادره پیش از سال ۷۹ اعتباری برای کسب امتیاز نخواهد داشت. این گونه آیین نامه‌ها در شرایطی صادر می‌شوند که قبلاً بنا بر پیشنهاد مورد توافق نمایندگان تشکل‌های صنفی فرهنگیان و مسئولان وزارت آموزش و پرورش در نشست ۲۷ فروردین ماه در باشگاه فرهنگیان، حداکثر امتیاز برای معلم ارشد ۵۰۰ معلم خیره ۹۰۰ و معلم عالی ۱۳۰۰ امتیاز اعلام شده بود و تغییر این میزان از سوی وزارت آموزش و پرورش، خود به عامل اعتراض فرهنگیان تبدیل شده است. در حالی که مسئولان وزارت آموزش و پرورش از اجرای طرح ارتقای شغلی آن هم با تاخیر ۲۰ ماهه در این وزارتخانه، به مثابه سند افتخار در کارنامه فعالیت خود یاد می‌کنند، فرهنگیان معتقدند که اجرای این طرح نتیجه‌ای در بر نداشته جز آنکه به تبعیض و نابرابری در میان قشر فرهنگی دامن خواهد زد و به نظر می‌رسد شاید هدف اصلی اجرای این طرح، بیشتر برهم زدن اتحاد و یکپارچگی فرهنگیان است که در هر نوبت از فراخوان برای اعتراضات علنی و بیرونی، بدون در نظر گرفتن هرگونه امتیازی برای خود نسبت به دیگری، فارغ از هرگونه چشمداشت سیاسی و صرفاً با درخواست بهبود وضعیت معیشتی در کنار یکدیگر گام برداشته اند.

اگرچه با اجرای طرح افزایش حداقل حقوق‌ها، حقوق افراد دیپلمه و با سابقه کم افزایش یافته اما حقوق بقیه ثابت مانده است. معلمان که خواهان هماهنگی اشل حقوقی با دیگر کارکنان دولت بودند عنوان می‌داشتند که خواست ما نه برابری حقوق با کارکنان خود آموزش و پرورش بلکه در اساس با مبلغی است که به دیگر کارکنان دولت پرداخت می‌گردد. معلمان در اعتراض به تبلیغات غیرواقعی مسئولان در مورد افزایش حقوق‌ها معتقد بودند که همه اینها در حالی گفته می‌شود که نزدیک به نود و نه درصد معلمان هنوز هم زیر خط فقر زندگی می‌کنند. آنها خواستار رفع تبعیض، تصویب طرح

و پرورش را در معرض نقد و آسیب‌شناسی همه افراد جامعه به ویژه صاحبان اندیشه و نظر در داخل و خارج قرار داده و آن را به یک مسئله ملی و عمومی تبدیل نمایند و با توجه و عنایت خاص و ویژه به وضعیت معیشتی فرهنگیان بحران دامن‌گیر آموزش و پرورش را تغییر دهند؛ اما وزیر محترم آن نکرد که باید! و نتیجه‌اش را همگان در دی ماه هزار و سیصد و هشتاد به خاطر دارند... در پی نشست بی سابقه تشکل‌های فرهنگیان با مسوولان چهار وزارتخانه و سازمان دولتی (مسئولان وزارت آموزش و پرورش، وزارت کشور، وزارت اطلاعات و سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی)، همگان را به بررسی عقلانی مشکل و یافتن راه‌حل‌های حداقلی دعوت کردیم و طبق وعده‌های داده شده در این نشست، که چیزی جز مطالبات حداقلی فرهنگیان نبود، هفته معلم سال جاری با کمترین تنش پشت سر گذاشته شد؛ ولی زخم‌های شنیده شده در روزهای اخیر مبنی بر کاهش زمان اجرا و تعداد افراد تحت پوشش طرح ارتقای شغلی، موجی از نارضایتی و عصبانیت را در میان فرهنگیان به دنبال داشته است... زمان اجرای طرح از اول فروردین سال هزار و سیصد و هشتاد و سه باید باشد و همچنین این طرح باید شصت و پنج درصد معلمان را شامل شود و ضمن اعتراض به سازمان مدیریت، عواقب احتمالی بر عهده کسانی خواهد بود که اوضاع را این گونه می‌پسندند... سازمان معلمان از ابتدای تشکیل، خواستار نهادینه شدن ارتباط تشکل‌ها و آموزش و پرورش بوده است و انتخاب مشاور در امور تشکل‌ها ما را به تحقق آن نزدیک گردانید؛ ولیکن مشاور سابق کارنامه قابل قبولی از خود به یادگار گذاشت و در هفته گذشته شاهد معرفی مشاور جدید در امور تشکل‌ها بودیم ...

با گسترش اعتصابات، حاجی، وزیر آموزش و پرورش اعلام داشت که لایحه تغییر ضوابط پرداخت کارمندان دولت و از آن جمله فرهنگیان در کمیسیون اجتماعی دولت در دست بررسی است و در صورت تصویب نهایی این لایحه، ضوابط پرداخت حقوق و دستمزد در دستگاهها که پیش از این دارای قوانین متفاوتی بوده اند، یکسان خواهد شد. همچنین آیین نامه رتبه بندی و ارتقای شغلی معلمان در شورای اداری و استخدای در دست بررسی می‌باشد که با اجرای آن، معلمانی که دارای تحصیلات بالاتر و تجربه بیشتری باشند، با کسب رتبه‌های ارشد، خیره و عالی از امتیازات مالی بیشتری برخوردار خواهند شد. اما محتوای طرح رتبه